

PAGINA LOCALĂ A BISERICII DIN ROMÂNIA ȘI REPUBLICA MOLDOVA

MESAJUL PREȘEDINȚIEI ZONEI

Darul de post: o manifestare a compasiunii

Vârstnicul Adonay S. Obando, Spania

autoritate a zonei – Cei Șaptezeci

Apostolul Pavel ne-a învățat că toată legea este îndeplinită în două cuvinte: Să iubești.¹ Dragostea adevărată, ne învață Pavel în continuare, vine dintr-o inimă pură și o credință neprefăcută.² O parte importantă a credinței noastre este să ajungem să ne bazuim pe forțele proprii, atât spiritual, cât și temporal. Bizuirea pe forțele proprii a fost și este una dintre prioritățile predate sfinților în această dispensație. Cu toate acestea, cărarea spre bizuirea pe forțele proprii poate fi una lungă, plină de întreruperi, boli, crize financiare și personale, precum și alte decizii, [care] pot întrerupe drumul spre bizuirea pe forțele proprii temporală, care este unul dintre aspectele bizuirii pe forțele proprii. Celălalt aspect este bizuirea pe forțele proprii spirituală. Ambele sunt două fețe inseparabile ale aceleiași monede: bizuirea pe forțele proprii completă.³

Fără să ne oprim pentru a judeca motivul neșansei fraților și surorilor în timpul lor de încercare, dragostea adevărată ar trebui să ne conducă spre compasiune care, în termeni din scripturi, are sensul literar: „a suferi alături de alții”⁴. Salvatorul, „fiind plin de milă; și având compasiune față de copiii oamenilor”⁵ este, pentru noi, exemplul perfect de compasiune și caritate. De fiecare dată când Domnul a fost aproape de cineva în dificultate sau necaz, El nu și-a distras atenția încercând să afle motivele sau condamnând deciziile acelui om. În dragostea Lui perfectă, El a avut compasiune pentru fiecare dintre ei și a acționat imediat, binecuvântându-i în nevoile sau bolile lor.

Așa cum văduva⁶, care nu a avut de unde să dea, a dat o ofrandă, fiecare membru al Bisericii are privilegiul minunat de a împărtăși din darul divin al compasiunii prin post și donații. Fără a ține cont de poziția socială⁷ sau de mijloacele

Vârstnicul
Adonay S.
Obando

disponibile, sfinții din zilele din urmă postesc o dată pe lună, atât pentru a-și consolida bizuirea pe forțele proprii spirituală, cât și pentru a-i ajuta, prin donația de post, pe cei în nevoie să ajungă să se bizuie pe forțele proprii.

Domnul i-a numit poporul Său din Sion⁸, considerând că au îndeplinit trei cerințe ale virtuții. Ei erau într-o singură inimă, trăiau în dreptate și nu existau săraci printre ei. Nu întâmplător sensul cuvântului Sion este „pur în inimă”⁹. Încă o dată, scripturile ne arată că puritatea inimii aduce compasiune și milă, care aduc cu sine caritate. Poporul lui Enoh a înțeles porunca: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”¹⁰ și acest lucru l-a făcut să aibă compasiune, să sufere cu fiecare dintre cei mai încercații frați și surori, și să lucreze

împreună pentru a aduce alinare celor săraci și nevoiași până în punctul de a nu mai avea săraci printre ei.

Într-o lume care evită din ce în ce mai mult învățăturile Salvatorului, mulți dintre frații și surorile noastre se luptă să crească în condiții și împrejurări nefavorabile sau care oferă posibilități limitate. Ne putem reînnoi credința prin compasiune. Credința noastră în Isus Hristos și Evanghelia Sa sunt suficiente pentru a dezvolta compasiune și dragoste pentru oamenii în nevoie. Sperând cu tărie într-o lume mai bună, putem contribui cu daruri de post generoase, oferite dintr-o inimă plină de dragoste și compasiune pentru frații și surorile noastre.

În timp ce trecem prin această viață cu o atitudine de recunoștință, vom fi sensibili la faptul că există întotdeauna oameni cu nevoi mai mari decât ale noastre. Noi vom fi ca văduva care, chiar și în condițiile cele mai îngrozitoare, a considerat un privilegiu sacru să doneze pentru săraci și nevoiași.

Putem face ca postul și plata darurilor de post să fie parte din viața noastră, predându-l și insuflându-l familiilor și congregațiilor noastre. Supunându-ne cu credință, vom aduce lumină ucenicilor Săi¹¹, Salvatorul va fi ghidul nostru și poporul Său va fi ca un izvor ale cărui ape nu seacă niciodată.¹² Mai presus de toate, noi vom avea grijă de cei săraci și nevoiași, toți copiii ai aceluiași Tată, susținuți de dragostea Lui, păstrând iertarea păcatelor noastre, putând astfel să pășim nevinovați în fața lui Dumnezeu.¹³ ■

NOTE DE SUBSOL

1. Galateni 5:14.
2. 1 Timotei 1:5.
3. Dieter F. Uchtdorf, „Să asigurăm strictul necesar în felul Domnului”, octombrie 2011.
4. *Ghidul pentru scripturi*: Compasiune.
5. Mosia 15:9.
6. Marcu 12:41-44.
7. Deuteronom 16:17.
8. Moise 07:18.
9. Doctrină și legăminte 97:21.
10. Matei 22:39.
11. Isaia 58.
12. Isaia 58.
13. Mosia 4:26.

Spectacol multicultural cu participarea a 11 țări

Izabela Geambașu

Ramura Oradea

Primul eveniment multicultural din istoria Bisericii în România a fost organizat sâmbătă, 13 septembrie 2014, ora 17:00 la Oradea. Evenimentul a fost organizat după modelul celui de la dedicarea Templului Kiev, la care directorul artistic al acestui eveniment, sora Izabela Geambașu din ramura Oradea, a participat reprezentând România. Au participat peste 11 țări, reprezentate de către membri și misionari din Districtul Oradea.

„Totul a fost atât de frumos și foarte profesionist. O felicit pe sora Geambașu pentru organizarea reușită și pe toți participanții pentru curajul și devotamentul lor în a face din acest eveniment ceva inedit și extraordinar”, a spus sora Ivory, soția președintelui de misiune.

Au fost reprezentate țări precum Australia, Irlanda, Finlanda, Mexic, Polonia, Italia, SUA, Cuba, Ungaria, Tonga și, desigur, România. În rândul spectatorilor, pe lângă oameni din districtul Oradea, s-au aflat chiar și oameni din Sibiu, Ploiești și București.

**Participanții
la spectacolul
multicultural**

Spectatorii au fost fascinați de ideea acestui spectacol și modul de punere în scenă. În spatele fiecărui protagonist, în timp ce el cânta sau dansa, au fost proiectate imagini cu peisaje, monumente și locuri importante din țara respectivă, dar și numele, steagul și harta țării reprezentate, astfel încât toată lumea să poată recunoaște țara fără alte întreruperi în timpul actului artistic.

La finalul spectacolului, toți protagoniștii au ieșit pe scenă pentru a cânta împreună cântecul pentru copii: „Strângeți-vă mâinile în jurul lumii”¹, cu un mesaj puternic despre Evanghelia restaurată, despre faptul că noi, toți oamenii, sunt copii ai lui Dumnezeu care Îl slăvesc pe Isus Hristos și care au același scop, acela de a fi fericiți și de a aduce această fericire în toată lumea, ridicând pe cel necăjit, slujind, împărțind Evanghelia. Îmbrăcați în diferitele lor porturi, dar cântând toți în aceeași limbă, membrii și misionarii au vrut să arate că nu contează de unde vin sau unde vor fi duși de viață, contează doar să fie și să rămână oameni. Oameni buni, oameni credincioși, dornici să îi ajute pe semenii lor, oameni cu caracter, fermi și neclintii în credință, oameni care fac legăminte cu Dumnezeu și trăiesc conform cuvintelor Sale, respectând toate poruncile.

La sfârșitul spectacolului, toți au fost invitați să servească prăjituri și răcoritoare și oricine s-a putut duce la-a „artiști” pentru a se angaja într-o conversație prietenească despre țara, tradițiile și portul lor, dar și despre ce îi aduce aici sau de ce fac ceea ce fac.

„A fost un prilej extraordinar de a le arăta oamenilor că noi nu suntem o biserică americană, cum ne categorisesc mulți, suntem o biserică internațională. Dar mai important suntem Biserica lui Isus Hristos și suntem uniți în credința noastră!”, a spus directorul artistic, care a mărturisit că și-ar dori să facă din acest spectacol o tradiție. ■

1. „Strângeți-vă mâinile în jurul lumii” – Cântec pentru copii, p. 181-182

SCOTT STRATTON

Tinerii care au participat la petrecerea de Revelion

Tinerii adulți necăsătoriți

Cătălina Brînză

Ramura Panduri, București

În perioada 12-16 august 2014, atât tinerii adulți necăsătoriți membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, cât și simpatizanții acesteia au participat la o conferință dedicată tinerilor cu vârste cuprinse între 18 și 30 de ani din Europa de Est. Aceasta a avut loc în Szczyrk, Polonia, și au participat peste 160 de tineri din peste 10 țări.

Mottoul conferinței, prezent și pe tricourile participanților, a fost dat de un verset din Cartea lui Mormon, 2 Nefi 2:25: „Oamenii sunt ca să poată avea bucurie”. Astfel, cei prezenți au fost încurajați să se bucure și să zâmbească. Tema conferinței de anul acesta a fost planul salvării.

În cele 4 zile petrecute în Polonia, tinerii au avut ocazia să asculte vorbitori deosebiți precum vârstnicul Adler, autoritate a zonei-Cei Șaptezeci, vârstnicul Schütze, fost președinte al templului Freiberg și fostă autoritate generală, fratele Stephen I. Dalton și sora Elaine S. Dalton, fosta președintă generală a Tinerilor Fete, care i-a făcut pe toți să simtă Spiritul foarte puternic.

În ceea ce privește activitățile recreative, ei s-au bucurat de plimbări pe munte, au făcut o călătorie cu telescaunul, au jucat fotbal, baschet și volei, au tras cu arcul, au făcut karaoke, au dansat, unii și-au arătat talentul la seara de talente iar alții și-au pus costume speciale în seara balului mascat.

Anul acesta, conferința tinerilor adulți necăsătoriți din Europa de Est se va ține în România și, prin urmare, tinerii din misiunea România – Moldova vor fi responsabili de organizarea ei. Pentru a se pregăti, ei au organizat deja o conferință la Bușteni, în perioada 7-9 noiembrie, la care au participat 29 de tineri din mai multe ramuri din România, mai precis, din Iași, Bacău, Brașov, București, Constanța și Ploiești. Printre aceștia s-au numărat atât simpatizanți, cât și membri ai Bisericii, 3 dintre ei fiind nou convertiți, iar un altul botezându-se la scurt timp după conferință. Tinerii nu s-au oprit aici și au decis să petreacă împreună Revelionul organizându-l la capela din Ploiești. ■

Limba îngerilor

Béla Wéber

Am avut privilegiul de a sluji în cadrul misiunii Budapesta – Ungaria din 2009 până în anul 2011.

Nu am fost încântat să merg acolo pentru că am vrut să slujesc într-o țară unde să pot învăța o limbă străină. Totuși, când am

ajuns acolo, s-a schimbat totul. Nu trebuia să învăț limba maghiară pentru că o știam deja și, astfel, am putut să mă concentrez mai mult pe a-i învăța pe ceilalți.

Când am ajuns acasă, am înțeles că am învățat o limbă străină, limba îngerilor, adică am învățat cum să predau într-un mod eficient care mă ajută și azi să predau la Școala de duminică

și la preoție. Acei doi ani și oamenii cu care am colaborat m-au învățat că, în viață, chiar dacă avem parte de greutăți, trebuie să fim recunoscători pentru tot ce primim de la Tatăl nostru Ceresc.

Misiunea a fost o perioadă de creștere spirituală și a meritat efortul depus. ■

Béla Wéber

BÉLA WÉBER

Studiul scripturilor

Anca Nicoleta Ghiman

Ramura Constanța

Am fost chemată să slujesc în cadrul misiunii Toronto – Canada în perioada 2013-2015.

A fost mult mai greu decât credeam să fiu misionară cu timp deplin, dar iubesc foarte mult această „slujbă”!

Cred că misiunea mi-a schimbat mult felul de a gândi și de a acționa. Înainte de a pleca, nu cred că am acordat multă importanță studiului scripturilor dar, când am ajuns în misiune și am început să lucrez cu simpatizanții de aici, am văzut cât de mult contează să cunoști scripturile și cum ne pot ajuta ele. Versetul care mi-a deschis ochii a fost Alma

10:6. M-a făcut să înțeleg că, de câte ori nu vreau să fac ceea ce trebuie, mă răzvrătesc împotriva lui Dumnezeu. Acum, în sfârșit, înțeleg de ce toți consideră studiul scripturilor un lucru atât de important.

Nici nu am cuvinte să spun cât de mult iubesc să fiu misionară și să învăț multe lucruri care mă vor ajuta tot restul vieții. ■

Exemplul perfect

Ion Lungu

Ramura Orhei

Voi sluji ca misionar în cadrul misiunii Melbourne – Australia din 2014 până în 2016.

Mă bucur că am oportunitatea de a sluji în misiune. Acest lucru îmi dă ocazia de a-L cunoaște pe Dumnezeu mai de aproape. Este o posibilitate minunată de a împărtăși această bucurie cu mai mulți oameni, de a aduce lumina lui Hristos în mai multe case. Fiecare zi, pentru mine, este o lecție care mă face mai puternic, iar sursa acestei puteri este Salvatorul nostru Isus Hristos.

Misiunea m-a schimbat, m-a ajutat să îmi întăresc credința. Am înțeles cât de important este să fiu supus Tatălui Ceresc datorită mărturiilor altor membri. Eu mă bucur să am exemplul lui Isus în viața mea și să-l pot urma. Știu că El m-a iubit și acest lucru mă face să iubesc toți oamenii pentru că noi, toți, suntem copii ai unui Tată Ceresc. Știu

Ion Lungu în fața templului din orașul Salt Lake

ION LUNGU

că El mă iubește și mă îndrumă. Eu știu că Isus este un exemplu perfect și că El S-a sacrificat ca cine va crede în El să se bucure pentru eternitate. El este salvarea mea, El este exemplul demn de urmat. ■

Anca Nicoleta Ghiman

Minuni și privilegii

Diana Gogu

Ramura Orhei

Am slujit ca misionară în cadrul misiunii România – Moldova în perioada 2009-2011.

De curând, mi-am amintit de prima zi din misiune. Eram entuziasmată și ardeam de nerăbdare să vorbesc despre Evanghelia lui Isus Hristos și planul Lui.

Sunt atât de binecuvântată pentru că am putut să slujesc. Misiunea mi-a fost o povăț pentru tot restul vieții. Mi-e dor de acea perioadă. Am învățat că noi, toți, suntem misionari. Miracole mari s-au întâmplat în timp ce slujeam. Am învățat să am caritate, am învățat să fiu mai blândă și, cel mai important, am învățat cum pot să fiu mai aproape de Hristos!

Diana Gogu

Am o promisiune pentru tinerii care încă nu au slujit într-o misiune cu timp deplin: mergeți în munca Domnului nostru cel viu și veți avea parte de minuni! Nu uit niciodată ce a făcut Isus pentru mine. Pentru acele lucruri El merită slujirea noastră. Am grijă să nu uit ce a făcut pentru mine. Îl iubesc atât de mult și Îl voi iubi mereu. Misiunea mea a fost un privilegiu pentru mine și așa va rămâne mereu. ■

Ferestrele cerului

Andrei Popa

Ramura Ploiești

Am avut marele privilegiu de a purta un ecuson cu numele lui Isus Hristos pe el în Marea Britanie, mai precis, în cadrul Misiunii Sud, Londra, Anglia.

În vara anului 2012, un membru al Bisericii m-a întrebat dacă doresc să plec în misiune. I-am spus că nu vreau deoarece am alte planuri. Am adăugat faptul că eu îi ajut pe misionarii de la mine din ramură și nu cred că este nevoie. Drept răspuns, el mi-a spus foarte scurt și clar: „Nu vei putea deveni un bărbat adevărat dacă nu vei pleca în misiune”.

Așa că, în seara respectivă, am mers acasă și m-am rugat să știu ce trebuie să fac. A doua zi, m-am

trezit cu dorința de a pleca în misiune. Imediat după, Satana a început să mă ispitească încercând să mă împiedice să plec.

Pe 22 noiembrie 2012, am plecat din România pentru a sluji ca misionar. Din momentul în care am plecat, nu m-am uitat înapoi. Domnul m-a ajutat să nu am nici un fel de dorință de a mă întoarce acasă și am reușit să termin misiunea pe 19 noiembrie 2014.

Acum, când mă uit în urmă, îmi dau seama cât de mult am fost întărit de oamenii pe care i-am întâlnit. Am fost binecuvântat să primesc cunoașterea că această Biserică este adevărată și că toate lucrurile care se predau în Biserică de către apostolii noștri vin de la Dumnezeu. De asemenea, am învățat ce este adevărata fericire. Slujirea mea în misiune m-a ajutat să pun în aplicare câteva talente pe care le am, dar pe care nu am putut să le aplic înainte.

Depun mărturie că, dacă aveți vârsta corespunzătoare pentru a sluji într-o misiune și dacă veți merge, dumneavoastră împreună cu familia dumneavoastră veți fi binecuvântați pentru eternitate. Dacă veți face sacrificii pentru a merge într-o misiune, știu că ferestrele cerului se vor deschide și vă vor binecuvânta în așa măsură încât nu veți avea loc unde să le depozitați. ■

Andrei Popa

Îndeplinește bine partea ta

Radu Stoica

Ramura Iași

Am slujit în misiunea Scoția, Irlanda, în perioada 2011-2013. Dorința mea de a sluji în misiune cu timp deplin a devenit mai puternică când și mărturia mea despre Evanghelia a crescut. Am înțeles că trebuie să arăt recunoștința mea pentru Dumnezeu și pentru tot ce mi-a dat prin a sluji într-o misiune.

De multe ori auzim în Biserica noastră că misiunea este definită ca fiind „cei mai buni 2 ani”. Din experiența pe care am avut-o, pot afirma același lucru cu încredere.

Locurile unde am slujit și oamenii de acolo ocupă un loc special în inima mea pentru că acolo mărturia mea s-a dezvoltat, acolo am învățat să slujesc, acolo

am descoperit într-o anumită măsură dragostea lui Dumnezeu față de copiii Săi. Am învățat, de asemenea, despre felul cum lucrează Dumnezeu și cât de mare încredere are El în noi. Nu pot să exprim în cuvinte sentimentele pe care le am referitor la experiența sacră de misionar.

Moto-ul misiunii mele este „Orice parte ai avea, îndeplinește bine partea ta”. Este mesajul care l-a motivat pe David O. McKay atunci când era tânăr misionar în Scoția, să se dedice din nou muncii misionare după niște momente de descurajare și să își ia angajamentul ca, în fiecare responsabilitate pe care urma să o aibă, să dea ce e mai bun din el.

Astfel m-a schimbat și pe mine misiunea, în sensul că mi-a dat această dorință de a da tot ce-i mai bun din mine în orice lucru aș face. M-a făcut să îmi doresc să fiu mai bun, să vreau să fiu mai asemănător lui Isus Hristos și să doresc să aleg activ să mă schimb pentru a deveni așa cum Dumnezeu vrea ca eu să fiu.

Am certitudinea că Dumnezeu trăiește și are un plan pentru fiecare dintre noi. Din nou și din nou simt dragostea Lui în viața mea și mă face să mă simt umil și recunoscător pentru că, în mila Sa, Evanghelia lui Isus Hristos a ajuns și la mine. ■

Cea mai bună alegere

Izabela Geambașu

Ramura Oradea

Sunt o fiică a lui Dumnezeu, sunt soție și mamă, și am slujit în misiune cu timp deplin în Misiunea Piața Templului din orașul Salt Lake, Utah, în anii 2000-2001. Una dintre scripturile mele favorite în misiune a fost Alma 37:6-7, care vorbește despre lucrurile mici și simple prin care lucrează Dumnezeu. Întotdeauna am simțit că noi suntem aceste lucruri mici prin care Domnul poate înfăptui lucruri mărețe, dacă ne supunem și facem ceea ce ne cere. Această scriptură m-a urmărit toată misiunea mea și prin lucruri mici și simple am ajuns să învăț atât de multe!

Misiunea mea a fost cel mai bun lucru pe care l-am putut face vreodată. Un singur lucru îl depășește: familia! În misiune am învățat atât de multe! Am dorit să slujesc pentru a-I mulțumi Domnului pentru ceea ce mi-a dat, iar El mi-a dat de încă 1.000 de ori mai mult. Misiunea, în măsura în care slujești așa cum dorește Domnul, într-adevăr te

RADU STOICA

Radu Stoica

pregătește pentru tot restul vieții, inclusiv pentru căsnicie. Datorită faptului că în misiune am avut diferite colege cu care stăteam tot timpul, mi-am dat seama ce calități doresc și ce calități nu doresc să aibă, pe atunci viitorul meu soț. În misiune mi-am dat seama că sunt lucruri mici cu care poți trăi și lucruri mici pe care nu le poți suporta nici măcar o dată. Misiunea m-a pregătit să fiu soție.

Misiunea m-a ajutat să aprofundez doctrina și să iubesc și mai mult scripturile, dacă acest lucru era cu putință, iar acum băiețelul meu de 5 ani își

începe ziua citind din toate cele patru scripturi ca studiu personal și nu se poate culca fără să fi avut studiul în familie. Am învățat să înțeleg și să apreciez și mai mult puterea preoției iar, acum, primul lucru pe care băiețelul meu îl face când îi este rău, este să ceară o binecuvântare. Am învățat puterea rugăciunii, iar acum băiețelul meu știe că, dacă cere ceva de la Dumnezeu ce este drept, Dumnezeu i-l va da, el a avut nenumărate experiențe în această privință. Misiunea m-a pregătit să fiu mamă și să insuflu copilășului meu încă din pântec lucrurile cele mai importante. Un copil face ceea ce vede că fac părinții lui, iar o misiune te învață să faci ceea ce este drept.

Mergând la templu săptămânal pe toată perioada misiunii mele, acesta mi-a devenit o a doua casă, iar acum cele mai așteptate călătorii ale anului pe care le face familia mea sunt cele la templu. Dacă ar fi după noi, am fi acolo săptămânal, iar băiețelul nostru plânge de fiecare dată când trebuie să plecăm de lângă templu. Misiunea m-a pregătit să-mi prețuiesc familia așa cum o prețuiește Dumnezeu.

Am învățat toleranță, am învățat dragoste, am învățat să râd și am învățat să păstrez lucrurile sacre, personale pentru mine. Am învățat că toți avem libertatea de a alege și că, mai devreme sau mai târziu, cu toții vom beneficia de consecințele alegerilor noastre. Aș putea umple o carte cu tot ceea ce am învățat și modurile în care misiunea m-a ajutat să fiu o persoană, o fiică, o soră, o soție și o mamă mai bună. Vă recomand tuturor să mergeți în misiune. Așa cum am spus, e cel mai bun lucru pe care cineva îl poate face vreodată înainte de a-și forma o familie. Iar căsătoria are o altă profunzime atunci când ambele părți au slujit cu demnitate în misiune, o misiune în care au slujit cu toată tăria, puterea, inima și mintea și din motivele corecte. Numai în acest caz vom putea avea binecuvântările promise acelor care Îl slujesc pe Domnul, iar acest lucru este valabil pentru toată viața noastră. Fiți dreți și neprihăniți și veți primi în acord cu credințioșenia voastră. Aceasta este promisiunea slujitorilor Domnului. ■

Izabela Geambașu în fața templului din orașul Salt Lake

El stă și bate la ușa inimii noastre

Maria Vițel

Ramura Constanța

Toate lucrurile își au timpul lor. Așa s-a întâmplat și în momentul în care am avut ocazia ca doi misionari să bată la ușa noastră. Era în iunie 1998. Pentru că acasă eram doar eu și copiii, au spus că vor reveni în momentul în care va fi și soțul acasă. Când au revenit, ne-au vorbit puțin despre ei și misiunea lor și, cel mai important, despre planul salvării. La plecare, ne-au invitat la Biserică.

Eu am fost un pic mai sceptică și i-am spus soțului să meargă singur, să vadă cum este. A doua duminică, am început să merg și eu împreună cu copiii și pot spune că mi-a plăcut atmosfera. Am continuat să ținem legătura cu misionarii și, fără să ne dăm seama, am început discuțiile pregătitoare pentru botez; însă când a venit momentul și am fost întrebați dacă suntem de acord cu o anumită dată de botez, soțul a fost de acord, dar eu nu mă simțeam pregătită. Voiam să știu adevărul despre ceea ce citisem din Cartea lui Mormon (pe atunci doar selecții), voiam să fiu sigură pe mine, pe ceea ce urma să fac. Voiam să știu de ce e nevoie de un nou botez, pentru că fusesem botezată când eram mică.

După mult studiu și rugăciune, am înțeles că acel botez nu-și avea valabilitatea. Când accepți să fii botezat, trebuie să fii conștient de pasul pe care îl faci și de calea pe care vrei să o urmezi. Știam că Dumnezeu va răspunde rugăciunilor mele atâta timp cât intenția mea de a afla adevărul venea din adâncul sufletului. Citisem Biblia și înainte, părinții

MARIA VIȚEL

Sora Vițel la Centrul de conferințe al Bisericii

mă învățaseră să fiu o persoană bună cu cei din jur și să nu uit că, indiferent de ceea ce fac, există un Dumnezeu care vede tot și care ne cunoaște așa cum suntem noi. De multe ori, anumite lucruri

mi-au fost arătate prin vise. Așa s-a întâmplat și de data aceasta. Dumnezeu răspunde fiecăruia în moduri diferite.

Mie mi-a răspuns tot printr-un vis. Am visat că cineva suna la ușă, am mers să deschid, dar nu am văzut pe nimeni, însă am simțit cum două mâini m-au cuprins de umeri și am început să mă înalț. M-am trezit imediat și parcă simțeam încă urmele mâinilor. Știam că, după toate acele

rugăciuni, Dumnezeu mi-a răspuns: „Iată, Eu stau la ușă și bat” (Apocalipsa 3:20). Atâta timp cât ne rugăm cu inima sinceră și cu intenție adevărată, Dumnezeu ne va răspunde și ne va arăta calea. El stă și bate la ușa inimii noastre pentru a-L lăsa să intre, să ne conducă viața și să acceptăm voința Sa. Suntem pe pământ cu un scop pe care trebuie să-l ducem la îndeplinire. Să ne lăsăm modelați de Dumnezeu și să fim unelte în mâinile Lui. Botezul a cinci membri ai familiei a avut loc pe 22 august 1998. Doi dintre copii încă nu aveau vârsta pentru botez.

Sunt recunoscătoare pentru tot ce mi-a dat viața până în prezent: părinți, familie, bucurii, încercări. Îmi mulțumesc lui Dumnezeu pentru tot și știu că niciodată nu ne va da mai mult decât putem duce. Sunt recunoscătoare pentru misionarii care vestesc cuvântul și pentru profetul în viață Thomas S. Monson. Tatăl Ceresc ne vrea înapoi acasă, să facem tot ceea ce ne stă în putință pentru a ne întoarce alături de El. ■